

Petőcz András

A POR TERMÉSZETRAJZA

Sört ittunk, nem éppen sokat,
talán egy vagy két üveggel
fejenként.

Ennyit kibír a férfiember,
mondtad, aztán mintha
még beszéltél is volna.

Nem, nem így volt.
Csak mosolyogtál éppen.

Mint aki mindent tud,
olyan volt az arcod,
és én hittem is neked,
az öregnek a fiatal,
fiatal pályatárs, aki voltam.

Mondtad azt is,
ugorjunk fel, egy pillanatra,
hozzád, valamiért, már nem is tudom.
Rég volt. Majdnem harminc éve.

A lakásod sötét,
inkább komor,
és mindent ellepett a por.

És te csak motyogtál magadban,
és hallgattunk tovább nagyokat,
így beszélgettük végig az estéket,
meg a hajnalokat.

És a redőnyön ahogy beesett a fény,
a szürkületben,
néztem, hogyan száll a por,
betakar minket könnyedén,
majd felemel, és
csöndesen magával sodor.

Vagy, folytatva az *Öntalálkozó* előbb tárgyalt részletének olvasását: „Szede-
lőzködnöm kéne, magamat, úgy, ahogy ér-
keztem; semennyi cókók nélkül, természe-

tesen.”⁸ Hogy az *Öntalálkozó* dialógusában nem ártatlan szójátékról, szedelőzködéssről van szó, azt egyértelműen jelzik az ezt követő mondatok: „És ekkor azt láttam, amit eddigi életemben soha: az én szemem tekintett rám a szemével, amitől amaz érzésem támadt: mintha a nemlét lenne a világ léte.”

András Sándor „a megvalósuló eltűnés”-t emeli az *Öntalálkozó*ról szóló írása címébe, Borbély Szilárd „az élet halk, néma és félelmetes drámájának színreviteléről” ír a könyvről szóló ismertetésében, „a nyugtalanító vigasztalások könyvének” nevezve azt. Keszthelyi Rezső szelíden várakozó kíméletlen költészete valóban a saját szemmel önmagunkra tekintés könyörtelen lehetőségét kínálva bocsát el, „ami marasztalás (...) inkább, semmint búcsú”.⁹

A hivatkozott művek jegyzéke

ANDRÁS SÁNDOR: „A megvalósuló eltűnés: Keszthelyi Rezső *Öntalálkozójáról*”. *Alföld*, 2012/12. 99–110. o.

BORBÉLY SZILÁRD: „Keszthelyi Rezső: *Öntalálkozó*”. *Élet és Irodalom*, 2012. március 9. 19. o.

GYÖRE BALÁZS: *A valóságban is létezik*. Liget Könyvek, Budapest, 1997.

KESZTHELYI REZSŐ: *Emlék kert*. Kalligram, Budapest, 2015.

KESZTHELYI REZSŐ: *Öntalálkozó*. Fekete Sas Kiadó, Budapest, 2010.

KESZTHELYI REZSŐ: *Önidőző*. Fekete Sas Kiadó, Budapest, 2000.

KESZTHELYI REZSŐ: *Vonalak kertje*. Magvető, Budapest, 1969.

KESZTHELYI REZSŐ: *Magánbeszéd*. Fekete Sas Kiadó, Budapest, 1994.

KESZTHELYI REZSŐ: *Római nulla*. Fekete Sas Kiadó, Budapest, 1999.

TANDORI DEZSŐ: „Az abszolút költő”. *Élet és Irodalom*, 1997. március 21.

TÓTH LÁSZLÓ: „»Gyökérből az isteni égbe...« Futamok és rajzok a Weöres-naplóból”. In uő: *Határsértők. Önarckép – másokban*. Gondolat Kiadó, Budapest, 2015. 15–50. o.

⁸ Uo. 96. o.

⁹ Uo. 174. o.